

Glasm za snove

"Moje je tu svako stablo, svaki prolaz, svaki korak, bez obzira na komu je od naraštaja časovito red da stoji pred nekim vratima ili gleda s kojeg prozora kako se je stajalo i gledalo otkako pamtim, a dabome i prije, u ovoj našoj tako zvanj manje vrijednoj provinciji gdje mi je dovoljno šestero prijatelja da budemo kud me povede želja – tamo negdje uz logorsku vatru na obalama Lene, na Viktorijinim slapovima, ili u Parizu, makar to bilo i u snovima. Uostalom snovi su jeftiniji i čistiji, ne podliježu ni sudarima ni pucnjavama, ne treba im ni propusnica ni viza, a što je još bolje, ne ponizuješ se jer ne putuješ poput paketa i ne moraš se igrati žmure s carinom uživajući u postave rukava valutu kako bi moga čuti i kakvu skuplju operu, do mile volje razgledavati riznice galerija i muzeja, ili se samo načas poigrati gospodina počastivši se i u kojem poznatijem lokalju. Zato glasam za snove. Snovi nam omogućuju da smo u istom trenutku i tu i svugdje, u vremenu i prostoru."

*Izvor teksta: Mihalić, S. Časkanja u suton. Matica hrvatska Karlovac, Karlovac, 2002. str. 25
– 26*